

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 751/2026
24.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Обреновића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Обреновића - адвоката Милана Ћурчића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.1/26 од 30.01.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-172/26 од 08.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Обреновића - адвоката Милана Ћурчића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.1/26 од 30.01.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-172/26 од 08.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.1/26 од 30.01.2026. године окривљени Дарко Обреновић оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година и четири месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору. Од окривљеног је одузет пиштољ сагласно одредби члана 348. став 6. КЗ и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-172/26 од 08.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.1/26 од 30.01.2026. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дарка Обреновића - адвокат Милан Ћурчић, због

повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд погрешно применио одредбу члана 55а КЗ из разлога што, иако су испуњени кумулативни услови за примену наведене одредбе, суд није имао у виду одредбу члана 5. КЗ, којом је прописано да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, а у конкретном случају одредба члана 55а КЗ је ступила на снагу 01.12.2019. године, а раније осуде на казне затвора од најмање једне године су донете и постале правноснажне пре ступања на снагу наведене одредбе. Дакле, примена наведене одредбе је могућа само под условима који су настали после 01.12.2019. године, па се иста могла примењивати само ако су услови из члана 55а КЗ испуњени и настали после 01.12.2019. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 55а Кривичног законика („Сл. гласник РС“, бр.35/2019, који се примењује од 01.12.2019. године), прописано је да ће суд, за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне под следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривично дело учињено са умишљајем на затвор од најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Одредбом члана 41. Закона о изменама и допунама Кривичног законика („Сл. гласник РС“, бр.35/2019) је прописано да кривично дело које је извршено после ступања на снагу овог закона, учиниоцу тог кривичног дела који је раније осуђиван казна се одмерава применом одредаба чл. 8. и 9. овог закона, а које се управо односе и на вишеструки поврат.

Дакле, за примену одредбе члана 55а КЗ није потребно да је до испуњења прописаних услова дошло после 01.12.2019. године, већ је довољно да је кривично дело за које се суди учињено после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Кривичног законика („Сл. гласник РС“, бр.35/2019), а у конкретном случају је окривљени кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му се судило и за које је оглашен кривим, извршио дана 10.10.2025. године, дакле након 01.12.2019.

године, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Поред наведеног, у преосталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 419. ЗКП, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Обреновића - адвоката Милана Ћурчића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић